

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.706/2022/5.

A felperes: felperes, felperes címe.

A felperes képviselője: dr. Varga István ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperes: alperes, alperes címe

Az alperes képviselője: Budapesti 384. számú Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe².

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 22.P.20.225/2021/44.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja, és a keresetet teljesen elutasítja. Mellőzi az alperest perköltség és kereseti illeték megfizetésére kötelező rendelkezést.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 91.440 (kilencvenegyezer-négyszáznegyven) forint együttes első- és másodfokú perköltséget és az államnak – az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlára – 36.000 (harminchatezer) forint kereseti és 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a cég1 egyszemélyi tagja és vezető tisztségviselője, az alperes a facebook csoport neve elnevezésű zárt Facebook csoport adminisztrátora.

[2] 2021. április 1-jén a közösségi csoport egyik tagja egy esztétikai probléma megoldásához (feltöltésre használt hyaluronsav oldására) keresett szakembert. Egy másik csoporttag a felperest javasolta, amelyre egy újabb kommentelő beírta, hogy a felperes nem végezhetne ilyen beavatkozást, mivel nem plasztikai sebész. Erre az alperes megjegyezte, hogy „És nem bőrgyógyász”. Bejegyzését folytatva közölte, hogy „felperesnek nincsen semmilyen szakvizsgálója. Én sem gondoltam. Ennek ellenére bőrgyógyászként szerepelteti magát orvoskereső honlapokon. Elég szomorú...”. Az információi forrását kutató kérdésre úgy válaszolt, hogy „nézd meg az egészségügyi nyilvántartásban. Ott van. Illetve egy-két helyen, ahol mostanában már ki van írva. Most gyorsan bejelentkezett bőrgyógyász szakképzésre, gondolom azért, mert már közfelháborodást keltett, de egy szakvizsga min. 5 év, nem tudom, hol tarthat benne... Jelenleg rezidens, így nem is végezhetné önállóan ezt, eddig meg pláne... Semmilyen nemzetközi diplomája sincs, csak a magyar alap orvosi. Totális megtévesztés”. Az alperes a közfelháborodás keltésére vonatkozó kijelentését a felperes jelzése alapján törölte a hozzászólásból.

[3] A felperest bőrgyógyászként hirdető weboldalon szerepelt, hogy a felperes pályafutása során számos nemzetközi diplomát szerzett.

[4] A felperes az alperes bejegyzésének időpontjában az Egészségügyi Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal publikus adatbázisa alapján általános orvosi diplomával rendelkezett; bőrgyógyászati szakirányú tanulmányait 2016. december 27-én kezdte meg, a kijelentés megtételekor bőrgyógyász rezidens volt. A felperes 2010 és 2020 között több, részben nemzetközi, az esztétikai orvoslással kapcsolatos képzésen vett részt; 2019-ben az esztétikai orvoslás tárgyában szakirányú képesítést szerzett (American Academy of Aesthetic Medicine).

[5] A felperes által alapított és vezetett, egyszemélyes cég főtevékenysége egyéb humán-egészségügyi ellátás.

[6] biztosító neve által a cég nyújtott egészségügyi szakmai felelősségbiztosítás bőrgyógyászati és kozmetológiai tevékenységekre terjed ki. A tevékenységek körét a biztosítási kötvény példálózó jelleggel sorolja fel, pl. kozmetikai kezelések túvel, szemöldöktetoválás, ajaktetoválás, feltöltések.

[7] A kormányhivatal ügyszám1-en adott ki működési engedélyt a cég számára, plasztikai helyreállító és esztétikai sebészet tevékenységekre vonatkozóan; a tevékenységek részletezését az irat 1. számú melléklete tartalmazza. A működési engedély szerint a közreműködő plasztikai sebész sebész neve; a felperes plasztikai sebészi tevékenységet nem, csak minimál invazív eljárásokat végez.

[8] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek között az előzmények miatt az ügyészség előtt ügyszám2-n, hamis vád büntette és más bűncselekmények gyanújával nyomozás indult.

[9] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes azon valótlan tények állításával, mely szerint semmilyen nemzetközi diplomája nincs, csak a magyar alap orvosi diploma, ezért önállóan nem végezhet semmiféle szépsészeti beavatkozást, és ezzel megtéveszti pácienseit, megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Kérte az alperes kötelezését 200.000 forint és 2021. április 2-től a kifizetésig járó késedelmi kamatainak a megfizetésére sérelemdíj címén. Az alperessel szemben perköltség igényt is előterjesztett.

[10] Keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1)-(2) bekezdésére, a 2:43. § d) pontjára, a 2:45. § (2) bekezdésére, a 2:51. § (1) bekezdés a) pontjára, a 2:52. §-ára és a 6:48. §-ára alapította. Előadta, hogy az orvosi végzettségén túl az esztétikai orvoslás szakirányú orvosa lett, arról tanúsítványt szerzett, jelenleg pedig bőrgyógyász rezidensként tanul.

[11] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult. Érvelése szerint a felperest az alap orvosi diploma a szépsészeti beavatkozások végzésére nem jogosítja fel. A nemzetközi képzésről a felperesnek akkreditációja nincs, bőrgyógyász rezidensként önálló eljárásra nem jogosult. Mindezek alapján a sérelmezett kijelentések valós tényállítások.

[12] A felelősségbiztosítási kötvényen Felperesi Bőrgyógyászat szerepel; a felperes tehát valótlan információt közölt a biztosítóval. A Nemzeti Népegészségügyi Központ tájékoztatása szerint a töltőanyagokkal, filterekkel végzett ráncfeltöltés, ajakdúsítás, feltöltés, botox kezelés és bioszálas kontúrterápia kezelés Magyarországon szakorvosi végzettséghez kötött tevékenység. Az egészségügyért felelős államtitkár tájékoztatása szerint ezek a beavatkozások szakorvosi végzettséget igényelnek, azt rezidens önállóan nem végezheti, csak szakorvos jelenlétében.

[13] A bejegyzés jogsértő jellege tekintetében azt hangsúlyozta, hogy a közlésre zárt Facebook csoportban került sor; nagy nyilvánosságnak a magánvélemény közönségét nem lehet tekinteni. Nyilatkozata a többi kommenttel együtt nem értékelhető, azt külön kell kezelni. A kijelentés önmagában nem alkalmas a jóhírnév megsértésére sem. Érvelése szerint az esztétikai orvoslás önállóan definiált szakterületként nem létezik; a felperes által végzett tevékenység plasztikai és égéssebészeti vagy bőrgyógyász szakvizsga birtokában gyakorolható, tekintettel az egészségügyi szolgáltatás gyakorlásának általános feltételeiről, valamint a működési engedélyezési eljárásról szóló 96/2003. (VII. 15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet), az egészségügyi szolgáltatók és működési engedélyük nyilvántartásáról, valamint az egészségügyi szakmai jegyzékről szóló 2/2004. (XI. 17.) EüM rendelet (a továbbiakban: EüM. rendelet) rendelkezéseire, a tevékenység J1 kategóriába sorolására.

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes a 2021. április 1-jén a facebook csoport neve nevű Facebook csoportban tett azon bejegyzésével, mely szerint a felperesnek semmilyen nemzetközi diplomája nincs, csak a magyar alaporvosi diplomája, ezért önállóan nem is végezhetne semmilyen szépészeti beavatkozást, és ezzel megtéveszti pácienseit, megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő jogát. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 100.000 forint sérelemdíjat és annak 2021. április 2-től számított, a Ptk. 6:48. § (1) bekezdés szerinti késedelmi kamatát. Ezt meghaladó részében a keresetet elutasította. Az alperest 36.000 forint le nem rótt kereseti illeték állam javára és 10.000 forint perköltség felperes javára történő megfizetésére kötelezte.

[15] A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése alapján abból indult ki, hogy a perben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes magatartása a jóhírnévét sértette. Az alperest terhelte a bizonyítás abban a körben, hogy a felperes csak alap orvosi diplomával rendelkezik, illetve szépészeti tevékenységet, beavatkozást nem végezhet önállóan. Vizsgálta, hogy az esztétikai orvoslási tevékenység végzésére milyen szabályok vonatkoznak, illetve a felperes ezeknek a szabályoknak a bejegyzés keltekor megfelelt-e. A sérelemdíj összegszerűségének meghatározása során az alperes magatartásának felróhatóságát értékelte.

[16] Az elsőfokú bíróság következtetése szerint a szépészeti tevékenységnek, beavatkozásnak nincs jogi meghatározása. A felperesnek a szükséges képesítést, az alperesnek pedig azt kellett bizonyítania, hogy ezek a képesítések a felperest nem jogosítják fel Magyarországon szépészeti tevékenység, beavatkozások végzésére.

[17] Az alperes bejegyzéseit az elsőfokú bíróság önállóan és összességében is vizsgálta, ennek során figyelemmel volt a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának PK 12. és PK 13. számú állásfoglalására. Jelentőséget tulajdonított annak, hogy az alperes hozzászólásai nem sajtóközlemények, azonban széles, az adott témakörrel érintett fogyasztói kör számára váltak hozzáférhetővé és alkalmassá arra, hogy a felperes szolgáltatásával kapcsolatos megítélését befolyásolják. A bejegyzések tartalma a Facebook csoport mindenkorai tagjai számára visszaidézhető formában jelent meg. Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a kijelentések egyenkénti és azok együttes közlendője eltérő értelmezést vont maga után.

[18] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperes helytállóan állította, hogy a felperes csak alap orvosi diplomával rendelkezik, továbbá bőrgyógyász rezidensként bőrgyógyászati tevékenységet önállóan nem végezhet, illetve, hogy nemzetközi diplomával nem rendelkezik. A perben bemutatott, külföldön kiállított tanúsítványok nem minősülnek a magyar jogi fogalmaknak megfelelő diplomának.

[19] A bejegyzés összességének üzenete viszont az volt, hogy a felperes nem rendelkezik az adott tevékenység végzéséhez a megfelelő kompetenciával. A kompetencia meglétének a vizsgálata azért volt külön kezelendő a képzettségi dokumentumok lététől vagy

hiányától, mert az esztétikai orvoslásra önálló magyar szabályozás nem vonatkozik. Ezért annak tulajdonított jelentőséget, hogy a felperes esztétikai orvoslás címén milyen tevékenységeket végez és az adott tevékenységek végzéséhez szükséges szakmai kompetenciákat valamely, az általa sikeresen elvégzett képzések keretében elsajátította-e.

[20] A periratok alapján megállapította, hogy a felperes általános orvosi végzettségébe az anatómiai ismeretek, az injektlási jogosultság beletartozik. A felperes szakmai törekvéseit és a szakterületben való elmélyedést az elvégzett képzések száma és tematikája, továbbá a bőrgyógyász szakorvosi képzésen való részvétele is alátámasztja. Ezek összessége a terület iránti elkötelezettségét és az abban való speciális szakmai fejlődési törekvést alátámasztotta. A külföldön kiállított esztétikai orvosi igazolás a területen való jártasságot egyéb hazai előírás hiányában igazolja. Ezért az elsőfokú bíróság a felperes szakmai kompetenciájával kapcsolatban összességében arra a következtetésre jutott, hogy – külön jogszabályi előírás hiányában – a felperes alapidiplomája, jelenlegi bőrgyógyász szakirányú képzésen való részvétele az American Academy of Aesthetic Medicine által elismert esztétikai orvosi minősége, a hallgatott előadások, szakmai képzések a szakmai kompetencia fennálltát alátámasztották.

[21] Megítélése szerint az alperes bizonyította, hogy a felperes Magyarországon elismert, önálló orvoslásra jogosító hivatalos képesítéssel nem rendelkezik, külföldi diplomaként elismert okirata nincs, ezért a sérelmezett közlés tényállításai helytállóak. Ugyanakkor az esztétikai orvoslás területe szabályozatlan; az alperes érvelése szerint az esztétikai orvoslást a már meglévő szabályozott területek – például a bőrgyógyászat vagy a plasztikai sebészet – hatósugara alá kell vonni. Az alperes a felperes kompetenciájának hiányát jogi és nem ténybeli szempontból kívánta alátámasztani; eltérő jogi álláspontja miatt a kompetencia hiányára külön bizonyítékot a perben nem hozott fel.

[22] Az elsőfokú bíróság az alperes érvelésével szemben, a csatolt hivatalos levelezések tartalmát is figyelembe véve, azt állapította meg, hogy az esztétikai orvoslás szabályozásának a hiánya joghézag, ezért az ilyen irányú kompetencia hiánya nem jog-, hanem ténykérdés. A felperes szakmai kompetenciájának tényleges hiányosságait az alperesnek a jogi érvelésen túl külön kellett volna bizonyítania a ténykérdések körében.

[23] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a speciális jogi szabályozás hiányában a rendelkezésre álló igazolások alapján nem találta eredményesnek az alperes védekezését és azt állapította meg, hogy a Facebook bejegyzés összességében tekintett tartalma, mely szerint a felperes megfelelő kompetenciával nem rendelkezik az esztétikai orvoslás végzéséhez, a perben nem bizonyított. Ezért a keresetet a kompetencia kérdésében alaposnak találta.

[24] Az elsőfokú bíróság megállapította a jóhírnév megsértését, mert az alperes olyan tényről állított, amelynek valóságát bizonyítékokkal alátámasztani nem tudta és közlését maga is korrigálta. A jogsértő állapot a javítás miatt megszűnt, a jogsértés azonban a bejegyzés közzétételével megvalósult; ezért a keresetet e tekintetben alaposnak találta.

[25] A jogsértés megállapításának tényét követően a sérelemdíj iránti igényt vizsgálta a Ptk. 2:52. § (1)-(3) bekezdése alapján. Értékelte a jogsértés súlyát, ismétlődő jellegét, a felróhatóság mértékét, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatását. A felperes által megjelölt összeget önmagában nem találta eltúlzottnak, mert a valósághoz nem illeszkedő közlés olyan környezetben vált elérhetővé, ahol a felperes páciensei, illetve potenciális páciensei is olvashatták azt. Bár a képesítések mibenlétével kapcsolatban szakmai körökben is bizonytalanság uralkodik, azonban a felperes meglévő végzettsége és szakmai pályafutása, valamint az esztétikai orvoslási piacon tevékenykedők végzettségeinek szórása viszonylatában az alperes kijelentései nem indokolták a kompetenciák ilyen formában történő megkérdőjelezését.

[26] Figyelembe vette azt is, hogy az alperes a felperes végzettségének ténylegesen utánajárt, illetve az egyes tényközlések valóságosak voltak. A bizonytalan jogi környezetben, amikor az orvosi szakma is ingadozik, nem várható el, hogy a terület minden résztvevője azonos álláspontot alakítson ki e kérdésben. Ezen indokokra tekintettel a sérelemdíj iránti igényt 100.000 forint és járulékai tekintetében találta megalapozottnak, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[27] A perköltség tárgyában a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (3) bekezdése, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés *b)* pontja és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (továbbiakban: Ükr.) 3. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján határozott.

[28] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezett. Jogorvoslati kérelmében az elsőfokú ítélet részben megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását, továbbá a felperes első- és másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

[29] Érvelése szerint kijelentéseivel nem sértette meg a felperes jóhírnévhez fűződő jogát, az érdemi döntés pedig az anyagi és eljárási szabályokat is sérti. Az ítélet felülbírálatát a Pp. 369. § (3) bekezdés *c)* pontjára hivatkozással kérte, mert az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből nem megfelelő jogi következtetést vont le, a megállapított tényeket nem megfelelően minősítette.

[30] Anyagi jogi értelemben azért találta jogszabálysértőnek az ítéletet, mert annak indokolása szerint a jogosultság hiányát az alperes bizonyította, de a jóhírnév megsértésének része a kompetencia kérdése is. Az alperes megítélése szerint a kompetencia egészségügyi szolgáltatás esetében szakkérdés, szakvélemény azonban nem állt rendelkezésre. Ezért az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján nem tehetett volna ilyen megállapítást. A szakértő mellőzése egyben eljárásjogi jogszabálysértés is (Pp. 300. §).

[31] Az elsőfokú bíróság a Pp. 237. §-át is megsértette. A felek nyilatkozatai ugyanis a felperes kompetenciáját nem érintették; az elsőfokú bíróságnak tájékoztatnia kellett volna őket arról, hogy e körben is vizsgálni kívánja a jóhírnévsértést, és lehetőséget kellett volna adnia a bizonyításra.

[32] A Pp. 183. § (1) bekezdésének és a 194. § (1) bekezdésének sérelmét azért állította, mert a perfelvétel kereteinek meghatározása, a perfelvételt lezáró végzés meghozatala során a kompetencia kérdése fel sem merült. Ezért sérült a Pp. 2. § (2) bekezdésében megfogalmazott rendelkezési elv. Az alperes álláspontja szerint azonban – a Pp. 384. § (2) bekezdés *a), b)* pontja alapján – az előbbi jogsértés a másodfokú eljárásban is orvosolható.

[33] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a közfelháborodás minősítést is jóhírnévsértőnek tekintette. A kereset ilyen előadást nem tartalmazott, ezért azt az ítéletben sem lehetett volna érdemben értékelni. Az alperes nem vitatta, hogy a felperes milyen nemzetközi képzéseken és tanfolyamokon vett részt és milyen igazolásokkal rendelkezik, ezek azonban a magyar jogszabályok szerint se diplomának, se honosított szakvizsga megszerzését igazoló iratnak nem tekinthetőek.

[34] Téves megállapítás, hogy a felperes az általános orvosi diplomájával megszerezte az injekciók beadására való jogosultságot. Az általános szabályok szerinti injekció beadási jogosultság a speciális szabályoknál, a sebészet és bőrgyógyászat szakterületnél nem szerepel, ezért az a két szakterületen nem áll fenn.

[35] Az injektálási lehetőség egyébként szakkérdés, amit szakvélemény hiányában döntött el az elsőfokú bíróság. Amennyiben az szakvélemény nélkül is eldönthető, úgy az ítéleti megállapítás megalapozatlan; a konkrét szakterületeken az injekció beadásának joga a

felperest nem illette meg; az sem volt tisztázott, hogy milyen összetételű injekcióra vonatkozott az általános beadási jogosultság.

[36] Álláspontja szerint a jogvitát nem a szakmai felelősségbiztosítás tartalmi meghatározottsága alapján kellett volna elbírálni a felperes javára. A biztosítási iratokban leírt tevékenységeket bőrgyógyász szakorvos végezhet, ilyen szakvizsgával pedig a felperes nem rendelkezett. A plasztikai helyreállító és esztétikai sebészetre szóló, szakorvosi felügyelet melletti egészségügyi működési engedély járóbeteg szakellátásra jogosít.

[37] Az EüM. rendelet 2. számú melléklete alapján meghatározható, hogy milyen plasztikai helyreállító és esztétikai sebészeti tevékenység engedélyezhető; a kialakult feltételrendszernek a felperes szakvizsga hiányában ugyancsak nem felelt meg. Az esztétikai plasztika területe nem egyezik meg a felperes által hivatkozott szépészeti sebészettel, amely utóbbival kapcsolatban felmerülhet, hogy nem egyértelműek a tevékenység végzésének feltételei.

[38] Az elsőfokú bíróság a hamis vád és más bűncselekmények miatt indult nyomozással összefüggésben is téves megállapításokat tett. Az alperessel ilyen cselekményre vonatkozó alapos gyanút nem közöltek, a büntetőeljárás nem emiatt indult és annak a jogvita elbírálására kihatása nincs.

[39] Tévesen értékelte az elsőfokú bíróság a weboldal bejegyzését is, mert az abban szereplő megfogalmazás ténye, a felperes bőrgyógyásként szerepeltetése a lényeges, nem pedig annak létrejötte. A felperesről valótlan adatot tartottak nyilván, ez a körülmény pedig az ő terhére értékelendő.

[40] A fellebbező megítélése szerint ellentmondásos az érdemi döntés indokolása. Az elsőfokú bíróság az alperes által bizonyítandó tények közé sorolta, hogy a felperes csak alap orvosi diplomával rendelkezik és szépészeti tevékenységet, beavatkozást nem végezhet önállóan. Ezt követően azt is megállapította, hogy az alperes helytállóan, a valóságnak megfelelően állította, hogy a felperes csak alap orvosi diplomával rendelkezik, bőrgyógyász rezidensként bőrgyógyászati tevékenységet önállóan nem végezhet, illetve nemzetközi diplomával nem rendelkezik. Mindezek alapján egyértelmű, hogy az alperes igazolta a felperes által jóhírnév sértőként kifogásolt kijelentések valós voltát, ezért bizonyítási kötelezettségét teljesítette.

[41] Jogsértés megállapíthatóságának hiányában a sérelemdíj fizetési kötelezettségre vonatkozó rendelkezés is téves. Önmagában abból a tényből, hogy a páciensek is olvashatják az alperes bejegyzését, nem következik, hogy a nyilatkozat a sértettre, illetve környezetére negatív hatást gyakorolt volna – különösen arra tekintettel, hogy a jogosultságra vonatkozó kijelentés az ítélet szerint is valós.

[42] Kompetencia kérdésében pedig csak egy meg nem alapozott vélelem állt volna fenn és egy esetleges értelmezési probléma. Bár a hátrány igazolása nem szükséges a sérelemdíj megállapításához, azonban jogsértés esetén sem automatikus a sérelemdíj fizetési kötelezettség. Az alperes bizonyította a jogosultság hiányát, ezért abban az esetben sem lett volna alapos a sérelemdíj követelés, ha igazolódott volna a bejegyzés kompetencia hiányát állító volta.

[43] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és az alperes perköltségben marasztalására irányult. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a jogi következtetésre, hogy az alperes magatartása megsértette a jóhírnevét.

[44] A fellebbezés alapos.

[45] Az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett a keresetet részben elutasító rendelkezése (100.000 forint sérelemdíj és járulékai iránti igény), ezért azt a másodfokú felülbírálat nem érintette [Pp. 358. § (5) bekezdése]. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a jogsértést megállapító és az alperest sérelemdíj megfizetésére kötelező rendelkezéseit vizsgálta a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között [Pp. 370. § (1) bekezdése], a Pp. 376. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívüli másodfokú eljárásban.

[46] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet anyagi jognak való megfelelőségét kérte felülbírálni a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja értelmében, az elsőfokú bíróság jogkövetkeztetéseinek téves voltára hivatkozással; a másodfokú bíróság az előadott érvekhez illeszkedően végezte el az érdemi döntés vizsgálatát.

[47] A jogorvoslati kérelem lényeges eleme volt, hogy az elsőfokú bíróság a keresetet tévesen értelmezve, a felek nyilatkozatain túlterjeszkedve hozta meg érdemi döntését; a jogszabályi rendelkezések sérelmével értékelte a felperes kompetenciájának kérdését. Ezzel összefüggésben eljárási szabálysértéseket, a Pp. 2. § (2) bekezdésének, 183. § (1) bekezdésének, 194. § (1) bekezdésének, 237. §-ának, 300. §-ának sérelmét állította.

[48] A személyiségi jogi perben a kereseti kérelemnek – a Pp. 170. §-ban meghatározott követelményeknek megfelelően – egyértelműen azonosíthatóan tartalmaznia kell, az érvényesített anyagi jog, a kereseti kérelem és az előadott tények alapján, hogy az alperes milyen magatartása a felperes melyik személyiségi jogát sértette meg. A jogi érvelés körében pedig – a Pp. 170. § (2) bekezdés d) pontjához fűzött törvényjavaslati indokolás szerint – az ilyen perekben is elvárt, hogy a felperes az állított joghoz feleltesse meg az állított tényállást, azaz mutasson rá, hogy a megjelölt jog anyagi jogi törvényi feltételeit állítása szerint az előadott mely konkrét tények miként valósítják meg. Adott esetben tehát a levezetésnek arra kell vonatkoznia, hogy a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti jóhírnév sérelmét az általa előadott mely tények, hogyan valósítják meg.

[49] Jelen esetben a felperes keresetlevelében az alperes bejegyzésének három fordulatát valótlan tényállításként jelölte meg az alábbiak szerint:

- a felperesnek semmilyen nemzetközi diplomája nincs, csak a magyar alap orvosi diploma (első kijelentés)
- a felperes önállóan nem végezhet semmiféle szépészeti beavatkozást (második kijelentés)
- a felperes megtéveszti az ügyfeleit (harmadik kijelentés).

[50] Érvelése szerint a kijelentések a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogának sérelmét eredményezik, mert az alperes nagy nyilvánosság előtt valótlan tényként állította, hogy a felperes becsapja, megtéveszti ügyfeleit a végzettségét, szakmai kompetenciáját illetően.

[51] Válasziratában (Budapest Környéki Törvényszék 22.P.20.225/2021/11.) kitért arra, hogy minden olyan képzettséggel rendelkezik, amivel az adott tevékenységet Magyarországon folytathatja; az orvosi diplomával járó kompetencia arra vonatkozik, hogy injekciót alkalmazhasson.

[52] Az elsőfokú bíróságnak az első perfelvételi tárgyaláson (Budapest Környéki Törvényszék 22.P.20.225/2021/15. számú jegyzőkönyv) az anyagi pervezetés körében adott tájékoztatása szerint a felperesnek kell igazolnia, hogy az alperesnek milyen jogellenes magatartása melyik személyiségi jogait sértette, továbbá a jogsértés körülményeit és az alperest terheli annak bizonyítása, hogy a felperes csak magyar alap diplomával rendelkezik, önállóan nem végezhet szépészeti tevékenységet, szépészeti beavatkozást.

[53] A kereset tartalmát pontosító további nyilatkozatot a felperes nem tett, majd az elsőfokú bíróság a perfelvételt lezárta (Budapest Környéki Törvényszék 22.P.20.225/2021/24. számú jegyzőkönyv).

[54] A perben tehát azt kellett vizsgálni, hogy a támadott három közlés a keresetben megjelölt okból (a felperes végzettségének és szakmai kompetenciájának megkérdőjelezése) alkalmas-e a felperes jóhírnevének megsértésére.

[55] Az ismertetett iratok szerint alappal kifogásolta az alperes fellebbezésében a kereseten való túlterjeszkedést. A közfelháborodás keltésére vonatkozó kijelentés nem szerepelt a keresetben, az elsőfokú bíróság a rendelkezési elvet és az érdemi döntés korlátaira vonatkozó szabályozást sértve [Pp. 2. § (2) bekezdése, 342. § (1) bekezdése] vizsgálta – a határozat indokolásában pedig megállapította – az állítás jogsértő jellegét (ítélet 10. oldal második bekezdés). Ehhez képest az elsőfokú ítélet rendelkező része nem tartalmazza az indokolásban kifejtettek szerinti jogsértés megállapítását; a rendelkező rész szövegezése nem feleltethető meg az indokolásnak [Pp. 346. § (3)-(5) bekezdés].

[56] Az iratok tartalmából nem állapítható meg, hogy a közfelháborodás kérdését az anyagi pervezetés, a jogvita kereteinek meghatározása, a perfelvétel lezárása miként érintette; a szakértői bizonyítás ezzel összefüggésben értelmezhetetlen [Pp. 183. § (1) bekezdés, 194. § (1) bekezdés, 237. §, 300. §]. Az eljárási szabálysértés azonban nem teszi indokoltá az érdemi döntés hatályon kívül helyezését, mivel annak orvoslása a másodfokú eljárásban lehetséges az elsőfokú ítélet megváltoztatásával, az indokolás vitatott részének mellőzésével [Pp. 381. §, 383. § (1) bekezdése, 384. § (2) bekezdés a) pontja].

[57] A felperes szakmai kompetenciájának kérdése nem a kereseti kérelemben jelent meg, hanem a jogi érvelésben szerepelt; amelynek helyessége a bejegyzés tartalmi értelmezésével volt megállapítható. Ezért e körben az eljárási szabálysértésre hivatkozás nem volt alapos. Az anyagi pervezetésre vonatkozó előírások sérelmét azért nem lehetett megállapítani, mert a bíróságnak a jogszabályi rendelkezés eltérő értelmezését kell a felek tudomására hoznia [Pp. 237. § (3) bekezdés a) pontja]; a keresetben sérelmezett állítások értelmezése a per érdemére tartozó kérdés. A bizonyítandó tények körét és a bizonyításra köteles felek személyét illetően pedig az elsőfokú bíróság a szükséges tájékoztatást a Pp. 237. § (2) bekezdésének megfelelően, a támadott kijelentések tartalmi meghatározottságához illeszkedően megadta.

[58] A másodfokú bíróság a felülbírálat eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta, az abból levont következtetései azonban tévesek és az érdemi döntés megalapozatlan.

[59] A perbe vitt igény elbírálása során abból kellett kiindulni, hogy a bíróság hivatalból köteles az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatni. Ez következik az Alaptörvény 28. cikkéből, amely szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Amennyiben az ügyben felmerül valamelyik alapjog érintettsége, a bíróságnak saját jogértelmezését a jog alkotmányos tartalmával összhangban kell kialakítania, figyelemmel az Alkotmánybíróság a 3/2015. (II. 2.) AB határozatában foglaltakra {Indokolás [18]}.

[60] A véleménynyilvánítás szabadságához és a jóhírnév védelméhez való joggal kapcsolatos ügyekben ezért minden alkalommal felmerül az említett alapjogokkal érintettség, ebből következően pedig megkerülhetetlen, hogy a bíróság a döntés során az Alkotmánybíróság e jogokkal kapcsolatos, az Alaptörvény R) cikk (3) bekezdés szerinti jogértelmezését figyelembe vegye. Jelen esetben az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének és

IX. cikkének rendelkezéseit is vizsgálni kellett; a perben szükséges volt az egyes alapjogok érvényesülésének mérlegelés útján történő összevetése.

[61] Az alapjogi vizsgálatra vonatkozó hiányosság az eljárás megismétlését nem teszi szükségessé, mert a rendelkezésre álló iratok alapján az összevetés a másodfokú eljárásban is elvégezhető volt.

[62] Az Alkotmánybíróság már működésének kezdetén, a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatban világossá tette azt a máig következetesen képviselt értelmezést, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága, mint alkotmányos alapjog milyen jellegű közléseket foglalhat magában. A testület e jog tartalmát és korlátait értékelő valamennyi határozata közös abban, hogy a véleménynyilvánítás kategóriáján belül nem a tényállítást (tényközlést) és a véleményt kell egymástól megkülönböztetni, hanem a tényállítást (tényközlést) és az értékítéletet.

[63] Az Alkotmánybíróság később is fenntartotta joggyakorlatának kezdettől képviselt álláspontját, mely szerint „az Alkotmánybíróság különbséget tesz az értékítéletek és a tényállítások megítélése között. „Míg vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, addig a bizonyíthatóan hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]}.

[64] Az „értékítéltre, az egyén személyes véleményére a vélemény-nyilvánítási szabadság minden esetben kiterjed, függetlenül attól, hogy a kifejtett vélemény helyes vagy helytelen, érzelmeken vagy észérveken alapul” {36/1994. (VI. 24.) AB határozat III.2. pont, az Alaptörvény hatálya alatt ismét hivatkozza: 3244/2016. (XI. 28.) AB végzés}. A bírósági gyakorlat szerint „(a) vélemény is tartalmazhat ténymegállapításokat, ettől azonban a közlés alapvető jellege még nem változik meg” (Kúria Pfv.IV.20.849/2020/4.).

[65] A véleménynyilvánítás szabadságának kitüntetett szerepe van az alapjogok között. A demokratikus közvélemény, a demokratikus társadalmi vita fogalmát az Alkotmánybíróság gyakorlatában a maga összetettségében szemléli és értelmezéséhez időről-időre további szempontokat illeszt. A korábbi alkotmánybírósági gyakorlatot [főként 30/1992. (V. 26.) AB határozatot és a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatot] az Alaptörvény hatálya alatt megerősítő 7/2014. (III. 7.) AB határozat nyomán formálódó alkotmánybírósági gyakorlat a demokratikus közvélemény számára legmeghatározóbb követelménynek a sokszínű társadalmi és politikai nézetek szabad kifejezését tartja. A közügy fogalomnak nincs jogi meghatározása, a közügyekkel összefüggő véleménynyilvánítás szabadsága azonban – leginkább a 7/2014. (III. 7.) és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozat által kibontottan – a szólásszabadság legbensőbb védelmi köréhez tartozik, amely csak kivételes esetben korlátozható {7/2014. (III. 7.) AB határozat Indokolás [45]}.

[66] A szólásszabadság érvényesülése szempontjából minden társadalmi nyilvánosságot kapott szólás része a közösségi gondolatcserének, értékes vagy értéktelen voltától függetlenül. Ezzel függ össze, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi {a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatot megerősítő 19/2014. (V. 30.) AB határozat [49]}. E jog hatálya alá tartozó közlések fontossága azonban a jogi minősítés esetében már eltérő, mert az egyes közlések az alapjogi igazolást adó értékhez nem egyformán kapcsolódnak. Bármely közlés hatással lehet a demokratikus közvéleményre, ahhoz azonban, hogy a szólás a korlátozhatóság magasabb szintű védettségét élvezze, ennél közvetlenebb kapcsolatra van szükség.

[67] A demokratikus közvélemény alakulására közvetlen hatást gyakorló szólás a véleménynyilvánítás szabadságának nagyobb védelmét élvezi, a nyilvános társadalmi párbeszédben történt megjelenése révén csak közvetetten kapcsolódó közlés viszont nem. A Ptk. 2:44. §-ban tényállási elemként szereplő közügyek vitájának kategóriája tehát azt fejezi

ki, hogy a társadalmi párbeszédben megjelenő közlések alkotmányos jelentősége különböző. Annak megállapításánál pedig, hogy a szólás a közügyek szabad vitatására vonatkozik-e, az Alkotmánybíróság iránymutatása szerint az eset összes körülményének együttes mérlegelésével kell eljárni. A szólásszabadság szempontjából azoknak a közléseknek van alkotmányos értéke, amelyek a nyilvános társadalmi párbeszédben vesznek részt.

[68] Jelen esetben az alperes bejegyzése az esztétikai, szépirodalmi eljárások iránt érdeklődők számára a „hyaluron oldás” elnevezésű beavatkozással foglalkozó szakember ajánlására vonatkozott.

[69] Az alperes a felperesről interneten megjelentetett kijelentésével nyilvánított véleményt egy zárt Facebook csoportban. A felület célja - a keresetlevél mellékleteként csatolt „Névjegy” meghatározása alapján - a plasztikai műtétekkel és esztétikai beavatkozásokkal kapcsolatos pozitív vagy negatív tapasztalatcsere, „megfelelő” kommunikáció, kifejezések használatával.

[70] A komment az Alkotmánybíróság meghatározásában magánvélemény, amely a nyilvánossághoz szól. „A komment, amelyet szerzője valamely bárki számára hozzáférhető internetes oldalon tesz közzé – jellemzően nem saját nevén, hanem választott felhasználónévvel –, nem tekinthető magánközlésnek; a komment valóban magánvélemény (t.i. a szerző saját véleménye, nem »hivatalos« vélemény), de ettől még a nyilvánosságnak szánt közlés {19/2014. (V. 30.) AB határozat Indokolás [42]}”. Ez utóbbi tulajdonsága miatt tartozhat a véleménynyilvánítás szabadsága védelmének hatálya alá. A komment értékelésekor tehát a véleménynyilvánítás szabadságát illetően ugyanazok az alkotmányjogi érvek bírnak fontossággal, mint a nyilvánosság más megjelenési formáinál.

[71] Az Alkotmánybíróság iránymutatása szerint annak eldöntésénél, hogy egy szólás a közügyek szabad vitatására vonatkozik-e, az eset összes körülményének együttes mérlegelésével kell eljárni. Az alperes bejegyzésében több csoporttag között a felperes személyét érintően az említett beavatkozás elvégzésével összefüggésben kibontakozott vitához szólt hozzá. A csoport tagjaival megosztotta a felperes végzettségére vonatkozó információit és ezzel kapcsolatos véleményét. A használt fordulatok és írásjelek (például a gondolkodásban megtorpanást kifejező „...” jelek többszöri használata) a közlések tovább gondolására, következtetések levonására biztatják az olvasót. Ezért a bejegyzésből megállapítható, hogy azt az alperes feltételezhetően az olvasók – részben érzelmi alapon alakuló – véleményére is hatni kívánó céllal írta.

[72] A kijelentések a felperes személyére, végzettségére vonatkozó adatokat ismertetnek; azoknak a konkrét ügyön, a felperes érintettségén túlmutató tartalma nincs. Ezért az alperes bejegyzése sem közvetve, sem közvetlenül nem kapcsolódik a plasztikai műtétekről, szépirodalmi beavatkozásokról folytatott közbeszédhez.

[73] Mindezek alapján a másodfokú bíróság, figyelemmel a közlés helyére, a használt kifejezések egyediségében és a szöveg teljes tartalmában való értékelésére, vizsgálva a kijelentések kontextusát, módját és célját, az alperes bejegyzését nem sorolta a közérdekű ügyek kategóriájába tartozó közlések körébe. Mivel az alperes kijelentései a demokratikus közvéleményformáláshoz közvetlenül nem kapcsolhatók, nem élvezik a véleménynyilvánítás kiemelt alkotmányos védelmét sem.

[74] Az elsőfokú bíróság tévesen tekintette valamennyi támadott kijelentést tényállításnak.

[75] A sérelmezett közlés tényállítás vagy értékítélet jellegének megállapítása során az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozata ad iránymutatást. „[...] Ennek megítéléséhez pedig elsődlegesen a közlés megjelenésének módját, körülményeit és a vélemény tárgyát, kontextusát szükséges figyelembe venni. Így a közlést érintően vizsgálni

kell a médium típusát, a közlés apropóját adó eseményt, illetve az arra érkező reakciókat és az adott közlésnek ebben a folyamatban játszott szerepét. További szempontként szükséges értékelni a kijelentés tartalmát, stílusát, illetve a közlés aktualitását, valamint célját. [...] Ezt követően hasonló szempontok alapján abban szükséges dönten, hogy a közlés értékítéletnek vagy tényállításnak tekinthető-e” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat [39-40]}.

[76] A Kúria által megerősítetten a személyiségvédelmi perekben is alkalmazandónak ítélt (Kúria Pfv.IV.20.821/2018/5., Kúria Pfv.IV.20.795/2021/7. számú határozatai), a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának PK 12. számú állásfoglalásában megfogalmazott jogértelmezés szerint a jogosult által sérelmezett cselekményeket, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni. A megnyilvánulásokat összefüggéseiben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is.

[77] Az első kijelentést az elsőfokú bíróság tényállításnak tekintette, amelynek valós voltát az alperes bizonyította (elsőfokú ítélet 9. oldal első bekezdése). A szöveg értelmezése, a periratok tartalma alapján az ítéltábla egyetértett ezzel a minősítéssel, annak helyességét a fellebbezés sem vitatta.

[78] A második közlés tényállításként értékelése azonban téves; a harmadik kijelentés esetében pedig az elsőfokú bíróság el sem végezte a tényállítás – értékítélet elhatárolást. A tevékenység önálló végzésére való jogosultság a bejegyzésben „Jelenleg rezidens, így nem is végezhetné önállóan ezt, eddig meg pláne...” megfogalmazásban jelenik meg. Annak előzményeként az alperes az egészségügyi nyilvántartás adataira hivatkozva közölte a csoport tagjaival, hogy a felperesnek szakvizsgája nincs, most jelentkezett be bőrgyógyász szakképzésre.

[79] Az egymás utáni kommentek alapján az alperes következtetésként fogalmazta meg írásában azt, hogy a felperes önálló tevékenység végzésére nem jogosult. A perben a következtetés alapjaként a csoportbéli bejegyzésben is megjelölt nyilvántartás tartalmát ismertette (Egészségügyi Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal – Publikus adatbázis); a Nemzeti Népegészségügyi Központtal és az Emberi Erőforrások Minisztériumával folytatott levelezést csatolta. Az utóbbi iratok tartalmából az volt megállapítható, hogy a szépeészeti beavatkozások szakmai és jogi hátterét illetően a szabályozás nem egyértelmű, azt a jogalkotó rendezni kívánja.

[80] A fentiek alapján, a szöveg felépítését hangsúlyozva, a másodfokú bíróság a második kijelentést tényből tényre való következtetésnek tekintette; annak valóságát az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította (elsőfokú ítélet 9. oldal első bekezdése), e megállapítást a fellebbezés sem vitatta. A periratok alapján, a szakmai és jogi megítélés ellentmondásaira figyelemmel a laikus alperes következtetésének esetleges téves volta miatt felelősséggel nem tartozik.

[81] A harmadik közlést az ítéltábla szintén értékítéletnek tekintette; a megfogalmazás módja és az alkalmazott hangulatjel, a közkeletű nevén „szomorú emoji” („Totális megtévesztés”) önmagában is a bejegyzés értékítélet jellegére utal. Az alperes kijelentését azt követően tette, hogy a felperes végzettségének adatait ismertette következtetést vont le a tevékenység önálló végzésének kizártságára. Ezt megelőzően közölte azt is a csoport tagjaival, hogy a felperes bőrgyógyásztként szerepelteti magát orvoskereső honlapokon, amit „Elég szomorú...” fordulattal értékelt. Kitért arra is, hogy a felperesnek „Semmilyen nemzetközi diplomája sincs (...)”.

[82] A peranyagban szerepel a weboldal portál felperesre vonatkozó hirdetése, amely szerint felperes bőrgyógyász, „[...] számos nemzetközi diplomát szerzett [...]”. A felperes maga sem vitatta az internetes oldal tartalmát, csupán arra hivatkozott, hogy annak

megszövegezésében szerepe nem volt. A jogvita elbírálása során azonban nem annak volt jelentősége, hogy az érintett hirdetés milyen módon, kinek a kezdeményezésére és megfogalmazásában került fel a nyilvános oldalra, hanem annak, hogy tartalma alapján az alperes okszerűen vonhatta-e le a megtévesztésre vonatkozó következtetést; annak legalább csekély ténybeli alapja fennállt-e.

[83] A másodfokú bíróság megítélése szerint a következtetés valós ténybeli alapját az Egészségügyi Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal – Publikus adatbázisa és a weboldal portál hirdetésének eltérő tartalma alátámasztja; okszerű az a konklúzió, amely az ellentétes tartalmú közléseket megtévesztésként értékeli.

[84] Mindezekre figyelemmel az alperes valótlan tény nem állított, kijelentései indokolatlanul bántó, vagy sértő kifejezéseket nem tartalmaznak. Az alperes nem lépte túl a véleménynyilvánítás szabadságának alkotmányos kereteit.

[85] Tévesen értelmezte az elsőfokú bíróság a támadott közléseket a felperes szakmai kompetenciájának vitatásaként. Sem az alperes bejegyzéseiben, sem a csoporttagok kommentjeiben nem szerepel a szakmai hozzáértésre, annak hiányára utaló fordulat. A jogvita eldöntése az alperes kijelentéseinek értékelését kívánta meg, a sérelmezett közlések pedig kizárólag a felperes végzettségére vonatkozó adatokat tartalmaztak. A „nem is végezhetné” feltételes módú megfogalmazás egyértelműen a feladat ellátására való jogosultság megkérdőjelezéseként értelmezhető.

[86] A felperes az elsőfokú eljárásban nem vezette le, hogy a bejegyzés egyes elemei milyen módon illeszkednek az állított, a szakmai hozzáértés hiányára utaló tartalomhoz. Az érdemi döntés indokolásából sem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság milyen peradatok alapján határozta meg a közlés értelmezési tartományaként a szakmai kompetencia hiányát; különös tekintettel arra, hogy az első két kijelentést valós tényállításnak tekintette. Mivel a sérelmezett szövegrészletek a felperes hozzáértésének megkérdőjelezéseként nem értelmezhetők, erre vonatkozóan bizonyítás lefolytatása sem volt szükséges.

[87] A felelősségbiztosítás és a működési engedély adatainak a jogvita elbírálása szempontjából azért nem volt jelentősége, mert az első állítás valós voltát nem érintették, a második és harmadik kijelentés valós ténybeli alapját pedig a már ismertetett bizonyítékok igazolták. Mindemelllett a cég1 részére kiállított működési engedély plasztikai helyreállító és esztétikai sebészet feladatkörre vonatkozik, amelynek ellátására a tevékenységben közreműködő plasztikai sebész orvosra tekintettel nyílt lehetőség a felperes személyes előadása alapján (Budapest Környéki Törvényszék 22.P.20.225/2021/24. számú jegyzőkönyv).

[88] A biztosítási kötvény tartalma a biztosítási jogviszony tekintetében meghatározó. Mindemelllett az alperes felelőssége következtetéseinek esetleges téves volta miatt nem állapítható meg, ha a konklúziók csekély ténybeli alappal rendelkeztek.

[89] Alappal kifogásolta az alperes fellebbezésében a büntetőeljárás megindulásának ítéletben megjelenő értékelését is; a peranyagból nem volt megállapítható, hogy a jelen perben támadott közléseket a büntetőeljárásban vizsgálták-e.

[90] Mivel a felperes nem bizonyította az alperes személyiségi jogot sértő magatartását, a sérelemdíj iránti igénye sem lehet megalapozott; a fellebbezési kérelem ezzel kapcsolatos érveinek érdemi vizsgálatára nem volt szükség.

[91] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében megváltoztatta és a keresetet teljes egészében elutasította.

[92] A fellebbezés eredményessége folytán a felperes mind az első-, mind a másodfokú eljárásban pervesztes; az ítéltábla az elsőfokú ítéletet e részében is megváltoztatva [Pp. 383. § (2) bekezdése] mellőzte az alperest elsőfokú perköltség és kereseti illeték megfizetésére kötelező rendelkezést. A Pp. 364. § szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében a pervesztes felperest kötelezte a teljes első- és másodfokú perköltség megfizetésére. Az összeg meghatározása során az alperes jogi képviselőjének ügyvédi munkadíját az Ükr. 3. § (3) bekezdése, (5) bekezdése és a 4/A. § (1) bekezdése szerint értékelte az elsőfokú eljárásban 10 munkaóra alapján 60.000 forint + áfa (76.200 forint), a másodfokú eljárásban 4 munkaóra alapján 12.000 forint + áfa (15.240 forint) mértékben.

[93] A tárgyi illetékfeljegyzési jog hatálya alá tartozó eljárásban felmerült kereseti és fellebbezési illeték megfizetésére is a pervesztes felperest kötelezte a Pp. 102. § (1) bekezdése, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés *b)*, *c)* pontja, a 42. § (1) bekezdés *a)* pontja, a 46. § (1) bekezdése, a 62. § (1) bekezdés *f)* pontja, valamint a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2022. november 29.

dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

dr. Stecbauer Anita s.k.
előadó bíró

dr. Kovács Éva s.k.
bíró